

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200498
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6821200498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. H., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov: matka J. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX, XXX XX I., zastúpená Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom, so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, a otec N. H., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, o schválenie právneho úkonu, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6P/10/2021 - 28 zo dňa 11. 05. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 6P/10/2021 - 28 zo dňa 11. 05. 2021 potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh matky maloletého dieťaťa, ktorým návrhom sa domáhala schválenia právnych úkonov uskutočnených matkou, ako zákonným zástupcom maloletého dieťaťa, v mene maloletého dieťaťa, a to podanie žaloby na súd o zaplatenie 5.454,60 Eur s príslušenstvom proti žalovanému B. K. a udelenia splnomocnenia na zastupovanie v predmetnom konaní advokátovi Mgr. Martinovi Jankovičovi, zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že mal preukázané, že matka maloletého dieťaťa po smrti otca maloletého dieťaťa, ako jediný zákonný zástupca maloletého dieťaťa, v mene maloletého dieťaťa dňa 26. 03. 2021 podpísala splnomocnenie pre advokáta, ktorý na základe udeleného splnomocnenia dňa 29. 03. 2021 podal na Okresnom súde Revúca žalobu, ktorou bol v mene maloletého dieťaťa uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky 5.454,60 Eur s príslušenstvom proti žalovanému B. K., ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 5C/9/2021. V odôvodnení poukázal na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (rozhodnutia súdov prvej inštancie a súdov druhej inštancie) s poukazom na to, že z prehľadu súdnych rozhodnutí, ktoré príkladmo boli súdom vybraté, vyplýva, že slovenské všeobecné sudy až na výnimky potrebu schválenia procesnoprávnych úkonov uskutočnených za maloleté deti ich rodičmi nevnímajú ako podmienku konania a procesnoprávne úkony rodičov za ich maloleté deti akceptujú aj bez rozhodnutia o schválení takýchto procesných úkonov opatrovníckym súdom. Zároveň poukázal, že prípadná potreba schválenia právneho úkonu by bola procesnou podmienkou konania, ktorej prípadný nedostatok by bol odstrániteľný. Pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti (z hľadiska ďalšieho pokračovania konania vedeného Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5C/9/2021) súd prvej inštancie zdôraznil, že dôvodom zamietnutia návrhu nie je skutočnosť, že procesnoprávne úkony vykonané matkou v mene maloletého dieťaťa neboli uskutočnené v záujme dieťaťa, ale výlučne skutočnosť, že uskutočnenie takýchto procesnoprávnych úkonov schváleniu súdu

nepodlieha. Súd v konaní sp. zn. 5C/9/2021 môže pokračovať a nie je dôvod toto konanie zastavovať pre nesplnenie procesných podmienok. O trovách konania rozhodol pri aplikácii ust. § 52 CMP z dôvodu, že súd nezistil žiadny dôvod pre výnimočné priznanie práva na náhradu trov konania vzhľadom na okolnosti prípadu.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Má za to, že súd nepostupoval správne, keď súd prvej inštancie mal za to, že predmetné právne úkony, a to spracovanie a podanie žaloby o zaplatenie sumy 5.454,60 Eur s príslušenstvom, ako aj udelenie plnomocenstva na zastupovanie v tomto sporovom konaní, nie je potrebné osobitne schvaľovať, nakoľko sa podľa názoru súdu prvej inštancie jedná v praxi o bežné úkony, ktoré nevyžadujú vo všeobecnosti schválenie súdom. S takýmto názorom súdu odvolateľka nesúhlasí, pretože minimálne je to na posúdenie konkrétnych skutkových okolností toho ktorého prípadu, keď pre niekoho môže byť suma 5.454,60 Eur a podanie žaloby o túto sumu bežnou vecou, avšak pre niekoho iného to bežnou vecou nie je. Jedná sa o podstatnú vec, na ktorú je potrebné osobitné schválenie súdom. Súd v tomto smere však nevykonal žiadne dokazovanie, nevytvoril žiaden procesný priestor maloletému dieťaťu, aby sa mohol k veci sám vyjadriť, pričom maloletý je vo veku 14 rokov, kde v takomto veku sa má možnosť jednoznačne vyjadriť v právnej veci, ktorá sa ho týka. Poukázala na ustanovenie § 38 CMP, čl. 5, § 43 CMP. Poukázala, že pre maloletého, ako aj navrhovateľku, suma, ktorá je predmetom žaloby, nie je bežnou sumou s poukazom na to, že v konaní 5C/9/2021 bola navrhovateľke, resp. maloletému, poskytnutá bezplatná právna pomoc Centrom právnej pomoci. Súd sám poukázal na nejednoznačnú súdnu prax, keď poukázal na viaceré rozhodnutia Okresného súdu Revúca ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho. Nesúhlasí s polemikou súdu, že by bolo potrebné schvaľovať aj iné, do budúcnosti do úvahy pripadajúce procesnoprávne úkony vyplývajúce zo súdneho sporu. Odvolateľka sa pridrižava českej rozhodovacej súdnej praxe v obdobných súdnych konaniach, pričom v odvolaní uviedla viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (sp. zn. 30Cdo/4696/2014, 33Cdo/2289/2011, 33Cdo/2912/2008, 21Cdo/1433/2011, 33Cdo/2275/2011). Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné, vychádzajúce predovšetkým z nesprávneho právneho posúdenia veci a hlavne z neúplného zistenia skutočného stavu veci. Odvolateľka navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a navrhované právne úkony schváli.

4. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie súhlasí.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom ustanovením § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a tento postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd uvádza, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci návrhu matky maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhala schválenia podania žaloby na súd, ktorú ako jediná zákonná zástupkyňa maloletého dieťaťa podala za maloleté dieťa na Okresný súd Revúca a schválenia splnomocnenia, ktoré matka urobila za maloleté dieťa vo vzťahu k advokátovi Mgr. Martinovi Jankovičovi, ktorého poverila zastupovaním v konaní o zaplatenie 5.454,60 Eur s príslušenstvom proti žalovanému B. K. vo veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5C/9/2021. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci návrhu matky maloletého dieťaťa rozhodol vecne správne, keď dospel k názoru, že uskutočnenie takýchto procesnoprávných úkonov schváleniu súdu nepodlieha. Preskúmaním odvolania odvolací súd zistil, že matka maloletého dieťaťa v odvolaní namieta nedostatočne zistený skutkový stav, resp. nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu s poukazom na to, že žaloba, ktorou sa maloletý domáhal zastúpený zákonnou zástupkyňou sumy 5.454,60 Eur s príslušenstvom, nie je s prihliadnutím na majetkové pomery maloletého dieťaťa ako aj matky maloletého dieťaťa pre maloleté dieťa a matku maloletého dieťaťa bežnou vecou, pričom súd nezisťoval názor maloletého dieťaťa. S touto odvolacou námietkou odvolací súd nemôže súhlasiť, pretože nepochybné

z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie nezamietol návrh matky maloletého dieťaťa z dôvodu, že by podanie žaloby, špecifikovanej vyššie, bolo bežnou vecou, ale len výlučne z dôvodu, že uskutočnenie týchto procesnoprávných úkonov schváleniu súdu nepodlieha. S prihliadnutím na takýto názor súdu prvej inštancie, ktorý názor za správny považuje aj odvolací súd, potom nebolo potrebné zisťovať v súdnej veci ani názor maloletého dieťaťa a prípadne zisťovať okolnosti vo vzťahu k majetkovým pomerom, či už maloletého dieťaťa alebo matky maloletého dieťaťa. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa v odvolaní poukazovala na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR v obdobných veciach, odvolací súd uvádza, že pre súdy SR judikatúra iného členského štátu EÚ zásadne záväzná nie je. Odvolací súd poukazuje na to, že v súlade s ust. § 119 CMP právny úkon, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, súd schváli, ak je to v záujme maloletého dieťaťa. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie rovnako nepochybne vyplýva, že súd nezamietol návrh matky maloletého dieťaťa z dôvodu, že by úkon - podanie žaloby a splnomocnenie na zastupovanie maloletého dieťaťa v konaní advokátom nebolo v záujme maloletého dieťaťa, ale len výlučne z dôvodu, že uskutočnenie takýchto procesnoprávných úkonov schváleniu súdu nepodlieha. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie publikované v zbierke rozhodnutí pod č. R 22/1984, podľa ktorého právna veta znie: „Na podanie žaloby v mene maloletého dieťaťa rodič zásadne nepotrebuje schválenie súdom.“ (viď komentár Civilný mimosporový poriadok C. H. BECK 2017 - judikatúra § 119). Odvolací súd teda zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol v súlade s judikatúrou, ktorá je uverejnená v zbierke rozhodnutí, keďže nepochybne z rozhodnutia citovaného vyššie je zrejmé, že na podanie žaloby (a s tým súvisiace úkony) v mene maloletého dieťaťa rodič zásadne schválenie súdom nepotrebuje. S prihliadnutím teda už na vyššie uvedené nemožno odvolanie matky maloletého dieťaťa považovať za dôvodné, preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nebol dôvod na postup podľa § 55 CMP.

9. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).